φους διὰ τὴν συμπαράστασιν αὐτῶν εἰς τὸ βαρὺ ἔργον του καὶ ἐχαιρέτισε τοὺς ξένους καθηγητάς, εὐχηθεὶς ὅπως οὗτοι ἀποβῶσι θερμοὶ φίλοι τῆς Ἑλλάδος καὶ κήρυκες τοῦ ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Τὸν κοσμήτορα ηὐχαρίστησε καταλλήλως ὁ ἀρχαιότερος καθηγητὴς τῆς Σχολῆς κ. Γ. Σακελλαρίου.

Ἐπὶ τῇ ἀνακοινώσει τῆς συστάσεως δύο ἐπιτροπῶν πρὸς μελέτην τῶν βασικῶν προβλημάτων τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας ὡς καὶ τῶν θεμάτων τῶν τομέων τῶν Γραμμάτων καὶ Τεχνῶν, καθ' ἣν ἠγνοήθησαν αἱ φύσει καὶ θέσει ἁρμόδιαι ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν ζητημάτων διδακτικαὶ σχολαὶ ἀμφοτέρων τῶν Πανεπιστημίων, ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολή, ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς 14ης Ἰουνίου 1957, μετ' εἰσήγησιν τοῦ κοσμήτορος κ. Διονυσίου Ζακυθηνοῦ καὶ συζήτησιν, καθ' ἣν ὡμίλησαν πάντες οἱ παριστάμενοι καθηγηταί, ἀπεφάσισεν παμψηφεί, ὅπως τριμελὴς ἐπιτροπὴ ἐκ τοῦ κοσμήτορος κ. Δ. Ζακυθηνοῦ καὶ τῶν καθηγητῶν Σπ. Μαρινάτου καὶ Γ. Ζώρα ἐκφράσῃ τὴν διαμαρτυρίαν τῆς Σχολῆς πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Παιδείας, δοθῇ δὲ εἰς τὸν τύπον ἡ κατωτέρω ἀνακοίνωσις:

«Ἡ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ἀπὸ μακροῦ παρακολουθεῖ τὴν κίνησιν, ἥτις προσπαθεῖ νὰ φέρῃ βασικὴν μεταρρύθμισιν εἰς τὴν παιδείαν. Τὸ ἐκπαιδευτικὸν πρόβλημα τῆς χώρας καὶ γενικῶς πάσης χώρας εἶναι θέμα μέγα, οὐδαμῶς δὲ παραγνωρίζονται καὶ τὰ ἐπιχειρήματα, ἅτινα ἔχουσιν ὑπὲρ αὐτῶν οἱ ἐπιχειροῦντες νεωτερισμούς.

» Ἐν Ἑλλάδι ὅμως αἱ περιστάσεις εἶναι ἐντελῶς εἰδικαί, προερχόμεναι ἀκριβῶς ἐκ παλαιοτέρας ἀψυχολογήτου μεταρρυθμίσεως τῆς παιδείας, ἥτις ἐγένετο ὑπὸ συνθήκας ἀναλόγους πρὸς τὰς σήμερον δημιουργουμένας. Ὁμοῦ μετὰ τῶν πραγματικῶν ἀναγκῶν τῆς παιδείας ἀναμιγνύονται καὶ ἄλλα ζητήματα, ἅτινα φαίνονται νὰ τείνουν πρὸς τὸν ἕνα παλαιὸν σκοπόν, τὴν ὁλοσχερῆ καταπίεσιν τῆς κλασσικῆς παιδείας. Ἄνευ κλασσικῆς παιδείας ὅμως χάνεται ὁ εὐρωπαϊκὸς πολιτισμός, ἡ δὲ τεχνικὴ πλευρὰ τῆς παιδείας μόνη ἀποτελεῖ ἐπαγγελματικὸν καταρτισμόν, ἀλλὰ οὐχὶ καὶ μόρφωσιν.

» Τὸ πρόβλημα εἶναι κατ' ἐξοχὴν ἐπιστημονικόν, συγχρόνως δὲ εἶναι καὶ ἐθνικὸν θεμελιωδέστατον θέμα. Δὲν λύεται διὰ πολιτικῶν καὶ σωματειακῶν κινήσεων, ὅσον καὶ ἂν αὗται συμβαίνῃ νὰ τυγχάνουν ὑψηλῶν ὑποστηρίξεων. Ἡ κατ' ἐξοχὴν ἐκπαιδευτικὴ πανεπιστημιακὴ σχολὴ τοῦ ἔθνους διακηρύσσει μετὰ ἐντόνου φωνῆς τὸν διαγραφόμενον κίνδυνον καὶ διαμαρτύρεται, διότι ἐν ἀπουσίᾳ αὐτῆς, τῶν λοιπῶν ἐκπαιδευτικῶν πανεπιστημιακῶν σχολῶν καὶ τῶν ἄλλων ἁρμοδίων παραγόντων, ἐπιχειροῦνται λύσεις ἀντιτιθέμεναι καὶ πρὸς τὰς παραδόσεις, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ πραγματικὸν συμφέρον τοῦ ἔθνους».